

Rd. til mulige Gageforbedringer, men senere har frasaldet dette Forlangende. Disse ere de 4 Hovedcontit, paa hvilke der er steet Forbindelser; af Forhøielser findes der derimod temmelig mange, men kun med mindre Beløb. Af disse Forhøielser skal man imidlertid drage een frem, da den muligviis kan drage mange Forlangender af lignende Bessaffenhed efter sig, og det er nemlig, at den administrerende Directeurs Gage sættes fra 3,000 Rd. op til Borgmestergagen.

Da Udvalget tog i Betænkning, hvad der var at gjøre ved denne Sag, maatte det henvende sin Opmærksomhed paa de Lovbestemmelser, som omhandle Forholdet mellem Regjeringen og Jernbanebestyrelsen; de ere to: nemlig § 4 i Statutterne og § 7 i Loven af 27de Febr. 1852 om Rentegarantien. Den første Bestemmelse, nemlig § 4 i Statutterne, siger: „at Jernbaneselskabets Forhold til Staten er bestemt“ — foruden ved forskjellige Resolutioner og Love — „ved alle andre Bestemmelser og Forskrifter, der ere eller maatte blive givne betræffende Jernbanen og dens Benyttelse“, og disse Ord kunne jo fortolkes saaledes, som om Staten, den lovgivende Magt, kunde være berettiget til at give Bestemmelser, betræffende Jernbanen og dens Benyttelse, hvorved den i det Hele faaer en større Indflydelse paa Jernbanens Drift. Den anden Bestemmelse er § 7 i Loven af 1852, og der hedder det: „at, naar Tilskudet i tre paa hinanden følgende Aar har udgjort 1 pCt. eller derover af den garanterede Sum, er Staten berettiget til selv at overtage Jernbanens Bestyrelse.“ Dette er efter min Formening en uheldig Bestemmelse, som jeg nærmere skal tillade mig at paavise, men først vil jeg om begge disse to Bestemmelser sige, at de ere af den Slags, som Statsmagten kun nødvendig anvender, og som Thinget vistnok nødvendig vil tilraade Regjeringen at anvende; det er jo kun under overordentlige Forhold, at man paa en saadan Basis vil gribe ind, man maa vel foreløbig blive staaende ved det Forhold, der er mellem Hans Majestæts Regjering og Jernbanebestyrelsen. Jeg sagde før, at Bestemmelsen i § 7 i Loven af 27de Febr. 1852 foresom mig at være uheldig, idet jeg mener, at

der burde have staaet, at, naar Statens Tilskud i tre paa hinanden følgende Aar har udgjort 3 pCt. eller derover af den garanterede Sum, da skal Staten have Lov til at tage Jernbanen; saaledes troer jeg, at det maatte hedde, hvis det skulde betyde det Allermindste, men nu staer det jo i enhver Jernbanebestyrelses Magt i to Aar at gjøre meget store Udgifter, f. Ex. ved Indkjøb af store Beholdninger, som den anvender i det tredje Aar, hvor slet Intet indkjøbes, altsaa i de to Aar langt overskrider den Procent, som er omtalt i § 7; den kan dernæst udsætte Arbejder, som ellers maae anses for nødvendige, til det næste Aar, og saa i det tredje Aar behøve et Tilskud mindre end 1 pCt.; saa at den derved bryder den Tilstand, som maatte være tilstede, for at Staten kan tage Jernbanen. Paa den anden Side vil det være vanskeligt at forandre denne Bestemmelse derhen, som jeg før sagde, til at Staten havde Lov til at overtage Jernbanen, saafremt dens Tilskud i tre paa hinanden følgende Aar har udgjort 3 pCt. eller derover af den garanterede Sum.

Forøvrigt maa Udvalget i denne Henseende indskrænke sig til at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa Nødvendigheden af, at Regjeringen bruger sin lovbestemte Indflydelse til at virke hen til en heldig Drift af Jernbanen; bestemte Forslag kan Udvalget naturligtviis ikke indlade sig paa. Derimod er der under Posten u. 2. B.: „Tilskud ifølge Rentegarantien for den Kjøbenhavn-Korsørstke Jernbane 53,000 Rd.,“ skult en forventet Udgift af 2,800 Rd. til en Pensionkasse for Jernbaneselskabets Embedsmænd og Betjente. Denne Post var ogsaa for ifjor, men blev da nægtet af det ærede Thing; der forlangtes dengang kun 2,000 Rd., nu forlanges der 2,800 Rd. Udvalget har formeent at burde fraraade dette, og det er jo dog aabenbart, at naar Jernbanen faaer et saadant Tilskud af Staten, og den opretter en Pensionkasse, som behøver et Tilskud af 2,800 Rd. og vil tage dem af sine Midler, da steer det paa Garantens Bestofning, thi han kommer saa til at betale de 2,800 Rd. mere i Tilskud, og forøvrigt mener Udvalget, at det vilde være tilstrækkeligt ved hver enkelt Leilighed at forbeholde sig at af-